

לדעתי קימואים אלה לא מספיקים. יש לקצץ חשיא באזרחים ובחיל עבד -

לפחות בחטשת אלמים איש. גם אם זה יפגע במשהו. הפגיעות נחאמץ לחקן אח"כ.

פיטורי חיילים שיש להם ילד ויותר - נבדק בצבא, בעוד ימים אחדים יחנו

לי חוצאות הבדיקה.

מחר אברר עם ספיר וטמיר אפשרות העסקת היילים במקרוח ובעבודות הנגב

מכחינה יעילות והוצאות.

בערב סעדהי אצל דייוויס. מתארה אצלו קרמר שנשלח ע"י ביירוד לכדוק

המצב. קרמר סבור שביירוד ישאר גם תחת אייזנהויז, כי הוא היה בעצט רצין

צבא, חניך ווסט-עוינט, איצו של אייזנהויז.

דייוויס החנצל לפניו נולד חצלו רויט מוטעה כאילו הוא לחץ לתת לעבה"י

נמל או אזור חפשי. רצה רק לברר ולא ללחוץ. שטח שסודר דבר הצרוף בהר הצופים.

הזמנתי קרמר ליום ב' אלי ירושלמה.

7.11.52, יום ו'

בא אצלי נוי. הידיעות מארה"ב על חלר לא טובות. הוא סבורד. גם אין

לו עוזרים חדשים. אם חלר לא יעבוד יחד עם סיגל או יקים ממכות רחבה -

צפוי כשלון. סיגל יבוא וגם שדה מדר. - קראתי המכתבים של בויסגולד וחמיר

(מירסקי, שבא מישראל) אינם מבינים המצב בארה"ב - היחידי שאולי יודע וטבין

הוא סיגל. כשיבוא - אדבר אחר.

- עבישה עם יבאל, סמיר, ספיר. שאלתי 1) מה הן העבודות הנעשות לפיחות בשתי השנים הקרובות, היקפן מקומן. 2) אם אפשר להשתמש לעבודה בחיילים.

ספיר: מורצים דרך לאילת (עושים חוי). חיל ההנדסה אחראי להנהלת עבודה, העבודה נעשית ע"י בידוים ומכונות חריש. לדעת ספיר אין אפשרות של ניצול הנחושת ומנגנן - בלי כביש לאילת. בידוי מקבל 2 לירות וחצי. מועל צעיר יהודי באילת מקבל 11 ל"י ליום, מועל פשוט 6.5 ל"י. יש כמיליון טון נחושת (יבאל ראה בלומנטלד, וזה הגיד לו שהוא אופטימי מאוד ביחס לנחושת).

בנחושת יעבדו בממוצע 300 איש לשנה, בשתיים שלוש השנים הבאות. עכשיו עובדים 130 כולל חשומרים. מועל מקבל 6,5 - 7 ל"י. בבאר אורה יש 1000 מ"מ ליספה, וביטבתה 250 מ"מ לשעה. שאבו אלף שעות ביטבתה והסיים לא איכזבו. יניחו צנור מיטבתה לבאר אורה. יעבדו כשנה 50 איש. גילו מים חזירפי (נחל פערן) - קצת מלוחים. מקור אחד 200 סמג, שני 600 סמג כלור. כל אחד 25 מ"מ לשעה. גילו מים גם 62 קילומטר צפונה מאילת, בין יטבתה ובין נחל פערן, בטביבה באר בנוחה.

סמיר: מטיל ספק בדברי גליק על מציאת מים במכתש הגדול (עכשיו חחירה). בבאר שבע נמצאו מים בטביבה באר שבע - כ-5 קילומטר מערב, 250-300 מ"מ לשעה. חזיאולוגים מהפעלים בגלוי זה. סבורים שיש לקדוח עוד הרבה קידוחים בטביבה זו, העומק למעלה כחמש מאות מטרים.

קודחים על יד רביבים - בעומק של יותר מ-600 מטרים.

בנחל פארן (גירע) מצאו ברזל עשיר. גם במכתש הגדול (חחירה) יש ברזל - אבל הוא עני. בטכרוח הברזל יעבדו אולי 300 איש. בטיכרוח חפוטעמים חשבו לנצל 100.000 טון לשנה לתצרוכה טניטית. יש הצעה להקים בודי טוקריר מרכז חימי לעיבוד 100,000 טון ידרשו 50 מועלים, אם ירחיבו העיבוד בודי סיקרייר ידרשו 300-250 איש למכוס.

במשך 6-7 שנים טאמין בולדברג (סשה) אמר יהיה להגיע ליצוא של
60-80 מיליון דולר לשנה, החשקעה הנדרשת 40-50 מיליון דולר, + 40 מיליון ל"י.

ביום המלח נגיע במשך 3 שנים - לשלוש מאות פועלים. למי דעת הסומחים
אפשר לשטוף המלחים במי ים המלח.

סוללים כביש מבאר שבע למנשיה דרך נבטים. העבודה גמורה לסוף. יעבדו
כ-80 פועל לטנה.

ברכבה לבאר שבע יעבדו 200-300 פועל במשך שנה וחצי או שנתיים
(שמירו דרושים רק ששה חדשים!)

ביום א', 9.11.52, יוצאים לעבודה ע"י גען -- בעשרים איש עם 5 טרקטורים.
מתחיל סוף.ב.

מניחים כבר גנורות - בקוטר 66 אינש = 1.65 מטר - מהירקון ועד באר-
שבע. עבודה זו תימשך 28 חדשים; יוקמו שלוש תחנות שאיבה, 7000 כוח סוס כל
אחת; יעבדו בשנתיים הקרובות 250 איש.

בחור שנחיים אלה יעשו 3 אגמים חדשים בדרום: בנחל שורק, ע"י באר שבע
(בנחל שבע), ובמכיבת עירק כנשיה.

לעבודות אלה באים בחשבון קודם כל - פועלי באר שבע. יש בעבודה זו
20.000 יהודים. אין "חובעים" לעבודה - בסדוים ובמכרות הנחושת.

החלשות כלסי עבודת חיילים: 1) סריון עבודה, 2) חוסר זיקה למעביד
(זיקה לצבא), 3) חוסר קביעות. פועלים קבועים יתיישבו במקום.

העבודות הבאות בחשבון בכלל לטי חנ"ל הן:

- (1) תוי לאילת.
 - (2) ניצול נחושת - עכשיו עובדים 130. יעבדו מכסימים 300.
 - (3) צנור ישבתה - באר-אורה - ידרוש 50 מועל.
 - (4) מכרות ברזל - אם ינוצלו - ידרשו עד 300 מועל.
 - (5) מוסמט - עובדים עכשיו 50 מועל, יגיעו אולי ל-250 מ.
 - (6) יט המלח - במשך 3 שנים יגיעו לידי העסקת 300 מ.
 - (7) כביש לממשיח - יעסיק 80 מ.
 - (8) רכבה לב"ש.
 - (9) צנורות ירקון באר שבע - יגיעו לטכסימון של 250 מ.
- נראה לי הנימוק השלישי של סביר (קביעות).

8.11.52

בבוקר בא אצ"י הלר. דיבר על כומיקה - המקצוע שלו, על מלסטה - ועל התנועה. הוא שולל סיפורו של גוי שהוא טבורד. יש לו אנשים. השיב טאה אלף דולר, בטוח ביכלתו לרכז אינטלגנציה, עובדים סוציאליים, סופרים וגם אגודות מקצועיות יהודיות.

- בערב אצל ירשוב, לכבוד 35 שנות המחמכה. ירשוב חזר רק למני שבוע מרוסיה, בה שהה עכשיו חמשה חדשים.